

MARCEL·LÍ
BORRELL

Periodisme apocalíptic

DONCS AIXÒ

Per insípida que sigui, qualsevol pel·lícula ens remet a l'aquí i ara. Pel que fa a *'Civil War'*, molta atenció. Poti-poti de film bèl·lic, thriller de terror existencial, carretera i manta periodística, ens ve a formular un parell de preguntes bàsiques: ¿quin és el risc real d'un govern autoritari? ¿Què pot engendrar la polaritat sociopolítica? El realista i cruent cineasta britànic Alex Garland (Londres, 54 anys) no es talla un pèl. Només cal recordar l'assalt al Capitoli ianqui en 2021. O quan en 2011, el nostre president Artur Mas va haver d'accedir al Parlament dins d'un helicòpter. El bo i millor de *'Civil War'* són els dos primers actes. La *'road movie'* de Nova York a Was-

hington D.C., quan el sàdic secessionista de torn, fusell d'assalt en mà, juga al gat i la rata amb els periodistes: *'¿Qué clase de estadounidenses sois?'.* Aleshores, ús i abús, *'Civil War'* esclata càmera en bandolera amb seqüències agorafòbiques d'un realisme documental i capítols virals sobre com esmicolar la Casa Blanca. En aquest tercer acte, el pretesament definitiu, *'Civil War'* queda en evidència narrativa, però subratlla els caos d'una rebel·lió magnicida. Pel que fa al periodisme, sobretot el fotogràfic, resta ben clar que prefereix la trinxera al cos a cos. Apocalíptic. En tot cas, ¿segueix sent la premsa el Quart Poder?